

Уніфікована звітність з податку на доходи фізичних осіб та єдиного соціального внеску: спрощення умов для ведення бізнесу чи додаткове ускладнення?

В умовах реформування вітчизняної податкової системи та системи бухгалтерського обліку і звітності, а також інтеграції України з Європейським Співтовариством, питання спрощення умов для ведення бізнесу, побудови ефективної та, найголовніше, простої, зрозумілої системи адміністрування податків і обов'язкових платежів набувають особливого значення. Одним із важливих аспектів реформування податкової системи України є запровадження єдиної звітності з податку на доходи фізичних осіб та єдиного соціального внеску. Метою статті є визначення позитивних та негативних сторін процесу реформування звітності з ПДФО і ЄСВ та наукове обґрунтування структури майбутньої уніфікованої звітності. Проаналізовано існуючі форми звітності з ПДФО та ЄСВ, запропоновані державними органами та науковцями моделі уніфікованої звітності з цих податків та визначено їх сильні і слабкі сторони. Встановлено, що окремі показники, такі як наявність українського громадянства, стать та ознака нового робочого місця, – не беруть участі в процесі контролю повноти сплати податків, тож їх недоцільно заповнювати по кожному працівнику, достатньо подати загальну кількість та структуру цих показників на титульному аркуші звітності. Протилежна ситуація існує з військовим збором, який доцільно персоніфікувати у звітності для більшої ефективності контролю за його нарахуванням та сплатою. Автором удосконалено макет уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ, який дасть змогу знизити затрати часу на заповнення такої звітності, підвищить ефективність контролю з боку фіскальних органів та спростить процес опрацювання даних уніфікованої звітності. Основними перевагами запропонованої форми уніфікованої звітності є: суттєве скорочення кількості показників; простота та компактність, суттєве скорочення кількості аркушів; персоніфікований облік військового збору; зручність заповнення та обробки й аналізу інформації.

Ключові слова: податкова звітність, податок з доходів фізичних осіб, єдиний соціальний внесок, військовий збір, уніфікація звітності.

DOI [https://doi.org/10.33146/2307-9878-2020-3\(89\)-48-54](https://doi.org/10.33146/2307-9878-2020-3(89)-48-54)

A.B. BOICHUK

Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine

Unified Reporting on Personal Income Tax and Unified Social Tax: Simplification or Additional Complication of Conditions for Business Operation?

In the context of the reform of the tax system and the accounting and reporting system, as well as the integration of Ukraine with the European Community, the issue of simplifying the conditions for doing business, building an effective and understandable system for administering taxes and other duties acquire special significance. One of the important aspects of reforming the tax system of Ukraine is the introduction of unified reporting on personal income tax and unified social tax. The purpose of the article is to identify the positive and negative aspects of the process of reforming the reporting on personal income tax and unified social tax and scientifically substantiate the structure of such unified reporting. The existing forms of reporting on personal income tax and unified social tax, proposed by government agencies, were analyzed. In addition, the unified reporting models from these taxes proposed by scientists were critically assessed by the author. It was found that such indicators as the presence of Ukrainian citizenship, gender and the sign of a new job, do not participate in the process of monitoring the completeness of tax payments. Therefore, it is impractical to fill in these indicators for each employee, and it is enough to submit the total number and structure of these indicators on the reporting title page. The opposite situation exists with the military tax, which is advisable to

* **Бойчук Андрій Богданович**, асистент кафедри обліку та аналізу Національного університету «Львівська політехніка» (м. Львів), кандидат економічних наук. ORCID 0000-0003-4558-6247

display for each employee in the reporting for more effective control over its accrual and payment. The author has improved the structure of unified reporting on personal income tax and unified social tax, which will reduce the time spent on filling out such reports, increase the efficiency of control by the fiscal authorities and simplify the process of processing unified reporting data. The main advantages of the proposed form of unified reporting are: significant reduction in the number of indicators; simplicity and compactness; personalized registration of military tax; ease of filling and processing information.

Keywords: *tax reporting, personal income tax, unified social tax, military tax, reporting unification.*

Постановка проблеми. Як зазначають у Державній податковій службі [1], Україна у рейтингу Світового банку та компанії PricewaterhouseCoopers (PwC) 2020 року за показником «Paying Taxes» посіла 65 місце з-поміж 190 країн, втративши 11 позицій порівняно з минулорічним рейтингом. Цей показник відображає рівень податкового навантаження і складність адміністрування податків та обов'язкових платежів. Варто зазначити, що протягом останніх років Україна досягла чималого прогресу у цьому напрямку. Це і реформа єдиного соціального внеску, і зменшення часу відшкодування ПДВ, і скасування окремих форм статистичної звітності.

Автоматизація та максимальне спрощення процедур адміністрування податків і обов'язкових платежів стають світовим трендом. Власне, через це, зокрема через активні дії інших держав в цьому напрямі, Україна опустилася з 54-го місця на 65-е в рейтингу країн за показником «paying taxes». Наприклад, як зазначається у звіті «Paying Taxes 2020» [2], скасування ПДВ на капітальні інвестиції дало змогу Туреччині піднятися в цьому рейтингу з 80-ї на 20-у сходинку. Португалія, Франція, Польща та Литва, у свою чергу, запровадили звітування перед податковими органами в режимі реального часу, що дало змогу контролюючим органам оперативно отримувати дані про ту чи іншу операцію, а бізнесу – суттєве спрощення звітності.

Вагомим кроком у напрямку спрощення процедур адміністрування податків та зборів в Україні, зокрема адміністрування податку з доходів фізичних осіб (ПДФО) та єдиного соціального внеску (ЄСВ), є запровадження з 1 січня 2021 року уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ. Утім, це лише перші кроки, хоча й одні з найважливіших, на шляху до уніфікації звітності з ПДФО та ЄСВ, оскільки у майбутньому необхідно буде прийняти ряд підзаконних актів, постанов КМУ, які б регулювали процедуру та форму подання уніфікованої звітності, та й зрештою, розробити та затвердити саму форму звітності, яка б дала змогу підвищити ефективність адміністрування ПДФО та ЄСВ та збалансувати інтереси суб'єктів цього процесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню проблем уніфікації звітності з ПДФО і ЄСВ в українській науковій літературі присвячено не так багато праць, як іншим темам. Серед небагатьох науковців, які вивчали означену проблематику, доцільно виділити таких як Л.Ф. Бондаренко, С.О. Кучеркова, Ю.В. Сибірянська, О.М. Тимченко та Л.П. Хиль.

Результати аналізу публікацій по темі дослідження свідчать, що науковці відзначають

незавершеність реформування процесу уніфікації звітності із ПДФО та ЄСВ, попри те, що відповідні закони були прийняті уже більше року назад, а перший проект уніфікованої звітності був запропонований ще у 2014 році. У наукових колах переважає думка, що державі так і не вдалося розробити модель звітності із ПДФО та ЄСВ, яка б була зручною для платників податків з точки зору заповнення та для фіскальних органів – з точки зору обробки та аналізу інформації. Отже, актуальним залишається питання розроблення зручного та інформативного макету форми уніфікованої звітності, який би задовольняв інтереси всіх зацікавлених сторін у процесі адміністрування ПДФО та ЄСВ.

Мета статті полягає у визначенні позитивних та негативних сторін процесу реформування звітності з ПДФО і ЄСВ та науковому обґрунтуванні структури майбутньої уніфікованої звітності.

Методика дослідження. Для досягнення поставленої мети використано загальнонаукові методи дослідження: аналізу та синтезу, моделювання, порівняння, аналогії та групування.

Виклад основного матеріалу. Уже з 1 січня 2021 року всі роботодавці подаватимуть нову об'єднану звітність з ПДФО та ЄСВ. Це передбачається Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо подання єдиної звітності з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і податку на доходи фізичних осіб» від 19.09.2019 р. № 115-IX [3] та Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо подання єдиної звітності з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування і податку на доходи фізичних осіб» від 19.09.2019 р. № 116-IX [4].

Зауважимо, що ідея уніфікувати звітність з ПДФО та ЄСВ не є новою, про це ведуть мову уже багато років. Це пояснюється тим, що в більшості випадків база нарахування ПДФО і ЄСВ є однаковою. Звісно, є винятки, наприклад, дивіденди (не є об'єктом оподаткування ЄСВ), допомога у зв'язку з вагітністю та пологами (не оподатковується ПДФО та військовим збором). Утім, вони і зараз присутні у звітах форми № 1 ДФ та форми № Д4, а напрацьована специфіка їх відображення у цих звітах повинна зберегтися і в уніфікованій звітності з ПДФО та ЄСВ. Ще у 2014 році тодішнє Міністерство доходів і зборів України оприлюднило таку ініціативу та запропонувало підприємцям і бухгалтерам долучитися до неї шляхом надсилання своїх пропозицій. Того ж року було запропоновано макет

уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ, який представляв собою синтез двох звітів. Проте, на думку багатьох науковців і практиків, він не враховував вимог сьогодення щодо зручності заповнення та опрацювання поданої у звіті інформації. З цього часу іншого макету відповідними державними органами так і не представлено. Зазначимо, що сфера адміністрування ПДФО вже давно потребує реформування через окремі застарілі норми, що використовуються у звіті з ПДФО, та й чималу кількість часто суперечливих між собою роз'яснень Державної фіскальної служби щодо заповнення звіту форми № 1 ДФ. Процес уніфікації звітності з ПДФО та ЄСВ, на нашу думку, повинен врахувати та виправити ці недоліки.

Проаналізуємо основні зміни, які запроваджуються вищезгаданими законами в результаті реформування звітності з ПДФО та ЄСВ:

1. Періодичність подання. Нову уніфіковану звітність роботодавці подаватимуть щоквартально протягом 40 днів після закінчення звітного періоду [4]. Зараз таким самим чином подається податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку. У свою чергу, звіт про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, надбавки, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування подається зараз на щомісячній основі протягом 20 днів після закінчення звітного періоду. Зауважимо, що квартальна періодичність подання нової звітності з ПДФО і ЄСВ має більше недоліків, аніж переваг. Щоквартальна подача звітності зменшує кількість самих звітів, утім, не зменшує часу на їх підготовку, оскільки бухгалтерам слід буде сформувати інформацію помісячно в межах звітного кварталу. Крім того, оскільки новий звіт включатиме інформацію про нарахування єдиного соціального внеску, періоду перебування працівників у трудових відносинах тощо, Пенсійний фонд України не зможе оперативно отримувати інформацію для розрахунку та призначення пенсій, фонди соціального страхування – інформацію про суми нарахованого доходу для перевірки правильності нарахування допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю та інше.

2. У новій уніфікованій звітності з ПДФО та ЄСВ пропонується представлення інформації про суми нарахованих доходів, утриманих податків та суми нарахованого єдиного соціального внеску з розбивкою по місяцях звітного кварталу [4]. Сьогодні таким чином заповнюється звіт про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, надбавки, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що є логічним, оскільки він подається на щомісячній основі. Звітність з ПДФО (форми 1 ДФ), у свою чергу, зараз заповнюється в цілому за квартал без розбивки по місяцях. Таке нововведення в об'єднаній

звітності з ПДФО та ЄСВ, знову ж таки, призведе до збільшення обсягу інформації у звітності та часу для підготовки такої звітності. В той же час погоджуємося, що цього не уникнути в новій звітності з ПДФО та ЄСВ, оскільки і Пенсійному фонду України, і фондам соціального страхування необхідна інформація про нараховані доходи та єдиний соціальний внесок з розбивкою по місяцях.

3. Штрафні санкції. На сьогодні штраф за неподання, подання з порушенням установлених строків, подання не у повному обсязі, з недостовірними відомостями або з помилками звітності з ЄСВ становить 10 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (170 грн.) [5]. За такі ж порушення у звітності з ПДФО застосовують штраф у розмірі 1020 грн., а за повторне протягом року порушення – 2040 грн. Цілком логічно, що при об'єднанні звітності з ПДФО і ЄСВ єдиними стануть і штрафні санкції за такі порушення. Відповідно до прийнятих законів щодо уніфікації звітності з ПДФО та ЄСВ [3, 4], штраф за порушення строків подання, подання не у повному обсязі, з недостовірними відомостями або з помилками чи неподання уніфікованої звітності становитиме 1020 грн., а за повторне протягом року порушення – 2040 грн.

Чи не найважливішим етапом реформування звітності з ПДФО та ЄСВ є затвердження нової форми уніфікованої звітності, яка б задовольняла інтереси усіх сторін процесу адміністрування цих податків. Як уже зазначалося раніше, у 2014 році тодішнє Міністерство доходів і зборів запропонувало для обговорення макет об'єднаної звітності з ПДФО та ЄСВ [6], втім, він зазнав значної критики від науковців та практиків.

Проаналізувавши запропоновану державою форму уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ, визначимо основні її недоліки та запропонуємо шляхи удосконалення. Варто відмітити, що нагромадження великої кількості показників, часто не релевантних з точки зору адміністрування податків та прийняття управлінських рішень, не сприяє спрощенню ведення бухгалтерського обліку та звітності, до чого останнім часом так прагне українська влада та суспільство загалом. Тож розробникам форми уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ варто попрацювати над її спрощенням та побудовою логічної послідовності відображення показників, в тому числі і через скорочення кількості показників. Насамперед до таких показників можна віднести наявність українського громадянства, стать та ознаку нового робочого місця. Цих три показники не беруть участі в процесі контролю повноти сплати податків. Наприклад, щодо ознаки наявності українського громадянства, відповідно до Податкового кодексу України [7], об'єктом оподаткування ПДФО є доходи з джерелами їх походження в Україні як резидента, так і нерезидента. Те ж саме стосується і ЄСВ. Відповідно до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [5], суб'єкти господарювання, які виплачують заробітну плату або

винагороду за цивільно-правовими договорами за виконані роботи (надані послуги) фізичним особам, є платниками ЄСВ. При цьому закон [5] не розмежовує статусу резидентів та нерезидентів, таким чином встановлюючи однакові правила оподаткування єдиним соціальним внеском доходів резидентів та нерезидентів з джерелом їх походження в Україні. Що ж до показників «стать» та «ознака нового робочого місця», то вони теж є лише аналітичними даними для моніторингу зайнятості та її структури. Усі три вищезазначених показники: «наявність українського громадянства», «стать» та «ознака нового робочого місця» – недоцільно заповнювати по кожному працівнику, достатньо подати загальну кількість та структуру цих показників на титульному аркуші звітності.

Дискусійним, на нашу думку, є питання включення у запропонований Міністерством доходів і зборів України макет нової звітності з ПДФО та ЄСВ [6] показників «Загальна сума виплаченого доходу» та «Загальна сума перерахованого податку». Ці показники використовуються у діючій формі звітності з ПДФО № 1ДФ. Вважаємо застосування цих показників у звітності застарілою нормою, оскільки для контролю повноти сплати податків цілком достатньо показників «загальна сума нарахованого доходу» та «загальна сума утриманого податку». В той же час, за необхідності не складно звірити показник утриманого податку із реальними коштами, які сплатив податковий агент на казначейський рахунок. Для підтвердження вищезазначеного зауважимо, що ні в податковій декларації з податку на прибуток, ні в декларації з податку на додану вартість, ні навіть у звіті про суми нарахованої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення, допомоги, надбавки, компенсації) застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування не використовуються показники фактичної сплати податкових зобов'язань.

О.М. Тимченко та Ю.В. Сибірянська у своїй праці [8], обґрунтовуючи запропонований ними альтернативний макет уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ, відносять до показників, які необхідно вилучити з даної звітності, «наявність трудової книжки», обґрунтовуючи це тим, що наявність трудової книжки чи її відсутність не має значення на момент нарахування та сплати ПДФО та ЄСВ. На їх думку, наявність трудової книжки має значення лише в момент нарахування пенсії, а не в момент щомісячного звітування про суми сплачених внесків. Крім того, О.М. Тимченко та Ю.В. Сибірянська зазначають, що якщо внески сплачувалися протягом певного періоду часу, то це означає, що людина працювала, і підтверджувати це трудовою книжкою не обов'язково [8]. Категорично не погоджуємося з таким підходом, оскільки показник «наявність трудової книжки» необхідний у звітності не для призначення пенсійних виплат, а для контролю повноти сплати ЄСВ. Зокрема, він характеризує форму зайнятості працівника – чи це основне його

місце праці, чи він працює за зовнішнім сумісництвом, бо, як відомо, трудова книжка знаходиться за основним місцем праці особи. Таким чином, у випадку, коли працівнику за місяць нараховано дохід менший за розмір мінімальної заробітної плати, при основному місці праці (наявність трудової книжки) слід донарахувати ЄСВ до розміру мінімального внеску (22 % від розміру мінімальної заробітної плати). У випадку, коли працівник є зовнішнім сумісником (відсутність трудової книжки), таке донарахування не здійснюється. З вищенаведеного бачимо, що показник «наявність трудової книжки» є важливим з точки зору контролю за повнотою сплати єдиного соціального внеску.

Важливим моментом у проектуванні макету уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ є вирішення питання щодо об'єднання показників «ознака доходу» (використовується у звітності з ПДФО, форма № 1ДФ) та «код типу нарахувань» (використовується у звітності з ЄСВ, форма № Д4). З цього приводу у професійних колах велося чимало дискусій, які, в основному, зводяться до того, що об'єднувати ці показники не доцільно. Включення до форми уніфікованої звітності з ПДФО та ЄСВ кодів типу нарахувань є вимогою, зокрема, і Пенсійного фонду України.

Така позиція є справедливою із кількох причин. По-перше, відповідно до наказу Міністерства фінансів України № 435 від 14.04.2015 р., поле «тип нарахування» у таблиці 6 звіту форми № Д4 заповнюється страхувальником лише у випадках, передбачених відповідним переліком кодів типу нарахувань 1-14 [9]. Тобто, якщо нарахований дохід та ЄСВ не відносяться до одного із затверджених типів нарахувань (1-14), такий код не проставляється у зазначеному полі. В той же час показник «ознака доходу» у звітності з ПДФО зазначається завжди. По-друге, обидва показники несуть дещо різний інформаційний зміст, хоча і є подібними за своєю суттю. Показник «ознака доходу» характеризує вид нарахованого доходу працівнику, власнику, контрагенту тощо. Показник «код типу нарахувань» не завжди передбачає нарахування доходу. Наприклад, код 13 «сума різниці між розміром мінімальної заробітної плати та фактично нарахованою заробітною платою за звітний місяць» передбачає донарахування ЄСВ на суму такої різниці, крім випадків, якщо працівник влаштований за зовнішнім сумісництвом або має інвалідність. Різниця між мінімальною та фактично нарахованою заробітною платою не є доходом працівника, як наслідок, не є базою для нарахування ПДФО, у той же час вона є базою для нарахування ЄСВ, крім вищезазначених випадків. Таким чином, об'єднання різних за своїм інформаційним змістом та суттю показників, враховуючи вищенаведені аргументи, є недоцільним та таким, що не призведе до спрощення ведення обліку і звітності з ПДФО і ЄСВ.

Досліджуючи проблеми уніфікації звітності з ПДФО та ЄСВ, О.М. Тимченко та Ю.В. Сибірянська у своїй праці [8] запропонували винести показник

України. URL: <https://www.tax.gov.ua/diyalnist-/dpa-i-gromadskist/gromadske-obgovorennya/gromadske-obgovorennya/arhiv/130634.html>

7. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

8. Тимченко О. М., Сибірянська Ю. В. Модель уніфікованої форми звітності з податку на доходи фізичних осіб та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. *Фінанси, облік і аудит: науковий збірник*. 2018. Вип. 1(31). С. 137-148.

9. Про затвердження Порядку формування та подання страховальниками звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Наказ Міністерства фінансів України від 14.04.2015 р. № 435: URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0460-15> (дата звернення: 26.09.2020).

4 References

1. Derzhavna podatkovna sluzhba Ukrainy. (2019). Ukraina pokrashchyla svoi pozytsii u reitynhu Doing Business-2020 [Ukraine has improved its position in the Doing Business 2020 ranking]. Retrieved from <https://tax.gov.ua/media-tsentri/novini/395389.html>

2. PwC & World Bank Group. (2020). Paying taxes 2020. Retrieved from <https://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/pdf/pwc-paying-taxes-2020.pdf>

3. Verkhovna Rada Ukrainy. (2019). Pro vnesennia zmin do Zakonu Ukrainy "Pro zbir ta oblik yedynoho vnesku na zahalnooboviazkove derzhavne sotsialne strakhuvannia" shchodo podannia yedynoi zvitnosti z yedynoho vnesku na zahalnooboviazkove derzhavne sotsialne strakhuvannia i podatku na dokhody fizychnykh osib [About modification of the Law of Ukraine "On Collection and accounting of the single contribution for Compulsory State Social Insurance" on submission of unified reporting on the Single Contribution for Compulsory State Social Insurance and Personal Income Tax]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-20>

4. Verkhovna Rada Ukrainy. (2019). Pro vnesennia zmin do Podatkovoho kodeksu Ukrainy shchodo podannia yedynoi zvitnosti z yedynoho vnesku na zahalnooboviazkove derzhavne sotsialne strakhuvannia i podatku na dokhody fizychnykh osib [About modification of the Tax code of Ukraine concerning submission of the uniform reporting on the uniform contribution on the Compulsory State Social Insurance and the Personal Income Tax]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116-20>

5. Verkhovna Rada Ukrainy. (2010). Pro zbir ta oblik yedynoho vnesku na zahalnooboviazkove derzhavne sotsialne strakhuvannia [On the collection and accounting of a single contribution to the the Compulsory State Social Insurance]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2464-17>

6. Derzhavna podatkovna sluzhba Ukrainy. (2014). Mindokhodiv planuie obiednati zvitnist z PDFO ta YeSV! [The Ministry of Revenue plans to combine reporting with Personal Income Tax and SSC!]. Retrieved from <https://www.tax.gov.ua/diyalnist-/dpa-i-gromadskist/gromadske-obgovorennya/gromadske-obgovorennya/arhiv/130634.html>

7. Verkhovna Rada Ukrainy. (2010). Podatkovyi kodeks Ukrainy [Tax Code of Ukraine]. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

8. Tymchenko, O. M., Sybirianska, Yu. V. (2018). Model unifikovanoi formy zvitnosti z podatku na dokhody fizychnykh osib ta yedynoho vnesku na zahalnooboviazkove derzhavne sotsialne strakhuvannia [Model of the Unified Statement on Personal Income Tax and Single Social Contribution]. *Finansy, oblik i audit: naukovyi zbirnyk*, (1(31)), 137-148.

9. Ministerstvo Finansiv Ukrainy. (2015). Pro zatverdzhennia Poriadku formuvannia ta podannia strakhuvalnykamy zvitnu shchodo sum narakhovanoho yedynoho vnesku na zahalnooboviazkove derzhavne sotsialne strakhuvannia [About the statement of the Order of formation and submission by insurers of the report concerning the sums of the accrued uniform contribution to the Obligatory State Social Insurance]. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0460-15>